

İLK
Kitap
yayınevi

Renkler Gülgün Tuna

Tilki Kitap©

www.tilkikitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah elik

Yayıncı Yönetmeni: Sinan Kocaman

Editör: Hilal Kılıç

Son Okuma: Smeye elik

Sayfa Tasarım: Emir Tali

Kapak Tasarım: Efe Bozkurt

Kitappad
com

Kitaplobi
com

Kitapşeyleri
com

1. Basım, İstanbul, Mart 2025

ISBN: 978-625-6130-88-3

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Eserin tüm telif hakları yazara aittir. Yazar, bu baskı için basım-satış-dağıtım-tanıtım haklarını Tilki Kitap'a devretmiştir. Yazar, eserin kapak dahil içeriğindeki tüm materyallerin (metin, görsel ge, tablo...) yasal ve fikri sorumluluğunu kabul etmiştir. Tilki Kitap'ın kurumsal görüşü olmayabilir.

RENKLER

Gülgün Tuna

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ.....	9
KUCAK.....	11
GÜVEN.....	12
ŞİDDET.....	13
DOKTOR.....	14
KAZA.....	15
ŞEKER.....	16
BARINAK.....	17
DİLENCİ.....	18
DOSTLUK.....	19
KIZILAY.....	20
VAHŞİLER.....	21
AŞK.....	22
MUTLULUK.....	23
DOLANDIRICI.....	24
AİLE.....	25
KÖTÜLÜK.....	26
PENCERE.....	27
KIRILMA.....	28
ÖLÜM.....	29
EVLİLİK.....	30
ZULÜM.....	31
KOPUŞ.....	32
YABANCI.....	33
BIÇAK.....	34
DÖNEMEÇ.....	35
SADAKAT.....	36
YOL.....	37
UYANIŞ.....	38

DOĞA.....	39
ARKADAŞLIK.....	40
DÖNÜŞÜM	41
ANNE.....	42
ANLAŞILMAYAN	43
İZLER.....	44
KOĞUŞ.....	45
ÜRETİM	46
KOMİSER.....	47
SAHTEKÂR	48
YASA.....	49
TİKİ.....	50
MEZBAHA	51
TARIM.....	52
DEĞİŞİM.....	53
DELİ	54
KAÇIŞ	55
ŞİMŞEK	56
ZEHİR.....	57
ORMAN	58
ADALET.....	59
YOKSULLUK	60
KEDİ	61
ÖZ.....	62
YENİDEN.....	63
DEPREM	64
ŞÜPHE.....	65
UĞUR	66
PROFESÖR	67
PİŞMANLIK	68
SAYGI.....	69
CEVİZ.....	70
SON SÖZ.....	71

Merhametli ve cesur yüreklere...

ÖN SÖZ

Renkler, yaşamın anlamını ve değerini sorgulayan bir öyküdür. Başlangıçtaki idealizmin hayal kırıklıkları gerçek hayatın yansımaları olsa da bunun sadece bir sorgulama değil, aynı zamanda bir dönüşüm anlatısı olduğunu göreceksiniz. Öykünün kahramanı, hayatının farklı dönemlerinde farklı anlamlar ararken sonunda tüm varoluşa sevgi ve saygı duymanın önemini keşfediyor.

Renkler'de sadece bir insanın kişisel yolculuğunu değil; aynı zamanda şiddet, adaletsizlik ve hayvanlara yönelik zulüm gibi toplumsal sorunları ele alarak bireyin bu sorunlarla nasıl başa çıktığını ve nasıl dönüştüğünü anlatmaya çalıştım. Karanlık ve umutsuz anlardan sonra bile iyileşmenin mümkün olduğunu göstermek istedim.

Bu, hepimizin hikâyesi. Duygularımızı dile getirmeye çalıştım. Belki de bu kitap, daha iyi bir dünyaya küçük de olsa bir katkı sunar...

Gülgün Tuna
Ankara, 2025

KUCAK

Köpeği takip ederek ağacın altına vardıklarında yaprakların arasından minik bir el uzanıyordu.

“Yine istenmeyen bir bebek!” dedi birisi.

Hepsi bebeği kollarına almak istediyse de bir kadın ona sıkı sıkı sarıldı, kimseye vermedi.

“Gerçek annesini hiç bilmeyecek.” dediler ama biliyordu.

Görkemli ağaç; dallarıyla çocuğu sarmalamış, yapraklarını üzerine dökerek soğuk gecede titreyen bedenini örtmüştü. Kuşlar çığlık çığlığa, havada döne döne yırtıcı hayvanları uzak tutmak için çırpınmıştı. Hiç yalnızlık hissetmemiştı Anne kirpi kendi yavrularını korur gibi onun üzerine yatmış, ısıtmıştı. Ormana atılmış yaşlı köpek endişeyle bebeği koklamış, uçarcasına kasabaya koşmuştu.

Onun gerçek annesi, yaşama ve yaşatma aşkıyla donanmış tüm varlıkları ile yeşil doğaydı.

GÜVEN

Bebek büyüyordu. Ailesi onu dış dünyadan sakınan yıkılmaz bir kale gibi sarmalamıştı. Annesi sığınacak en güvenli kucak, babası dağ gibi dünyanın en güçlü adamıydı. Tanıdığı herkes iyiydi. İnsanlara güveniyor, herkesi seviyordu. Dünyanın güzel bir yer olduğuna inanıyordu. Kötülük, yalnızca masalarda vardı.

Tek derdi bir kedi yakalayabilmekti. Bir kerecik dokunabilse, sarılabilse... Her gün bahçeden bahçeye o güzel hayvanların peşinden koşuyor, o kovaladıkça korkan hayvanlar kaçıyordu. Çalıların arasına saklanıyor, parlak yeşil gözleriyle ona bakıyorlardı. Neden kaçıyorlardı? Oysa sadece onları sevmek istiyordu. Pembe burunlu, beyaz patili, tekir, sarı, alacalı, siyah ve beyaz... Kedilerin her rengini seviyordu.

İnsanların gerçek renklerini ise daha sonra görecekti.

ŞİDDET

Küçük kız okula başlamıştı. Teneffüste arkasından gelen sert darbeye yere kapaklandı. Kendisinden büyük ve çok daha güçlü bir erkek çocuk ona tekme atmış, üzerine çullanmış, başını yere vuruyordu. Bir an nefessiz kaldı.

Hayatında ilk defa şiddete uğramış, kaba kuvvet karşısında çaresiz kalmanın nasıl bir şey olduğunu yaşamıştı. Şaşkınlıktan ne yapacağını bilmiyordu. Öğretmenler geç de olsa yetiştii.

Çocuk gülererek kalktı:

“Bunun annesi yok, ağacın altında bulmuşlar! Ağaçtan düşmüş!”

O gün okul çıkışında babasını beklerken, çocuğun annesinin oğlunun saçlarından tutarak defalarca kafasını duvara çarptığını gördü. Bu vahşi öfke karşısında donakaldı. Her şeyin bir nedeni vardı ama o henüz bunu kavrayamayacak kadar küçüktü.

DOKTOR

Alelacele başka şehre taşındılar. Yeni okula alışması zor olmadı. Okul dönüşünde bir kedi yavrusu gördü. Tek gözü kapanmıştı; başını eğmiş, mahzun duruyordu. Kediye kucakladı. Doktor komşusu apartmanın önündeki arabasına binmişti. Doktor! Doktor elbette yardım ederdi. mitle yaklaştı, kediye gösterdi.

Adam kediye tiksintiyle baktı.

“Mikrop kaparsın, at onu çöpe!” dedi ve gaza basıp uzaklaştı.

O adam, bir saniyede küçük kızın doktor olma hayalini de yıkmıştı.

Merhametli bir komşu kediye veterinere götürdü. Kedinin gözünün içinde derinlere inmiş olan pisipisi otu ameliyatla çıkartıldı. Acıları dinen yavru kedi artık bahçede neşeyle oynuyordu. İkinci hayatı başlamıştı. Ta ki apartmandan birinin attığı zehirli eti yi-yene kadar...

KAZA

Hastanede gözlerini atığında hiçbir Őeyi hatırlamıyordu. Ona arpan araba hızla uzaklaŐmıŐ, kayıplara karıŐmıŐtı. Belki bir sarhoŐ, belki gösteriŐ için hız yapan bir ergendi. Trafik aktı, baŐkaları için hayat devam etti ama onun ve ailesinin hayatları paramparça oldu.

Sekiz yaŐında hayata yeniden baŐlaması gerekiyordu. Kırılan kemiklerin onarılması, küçük bedeninin yeniden bir araya getirilmesi aylar sürdü.

Annesi ile babası ona konuŐmayı, yemeyi, yürümeyi tekrar ggrettiler. Sonra da okuma-yazmayı, matematiği ve unuttuğu her Őeyi. Bir yıl süren emeklerin sonunda eski hline dönmüŐtü. Artık bu iki insanı anne ve babası olarak kabul etmiŐ, onu terk eden göz annesini bir daha düŐünmemek üzere hayatından silmiŐti.

ŞEKER

Okula yeniden başlamıştı. Sıra arkadaŐı olan küçük kız aniden kayboldu. Polis; tanıklar ve kameralar sayesinde okul yakınında bir dükkâna ulaŐtı. Bu, küçük kızın her gün nnden geçtiği, ona gülümseyerek Şeker veren adamın dkkânydı.

Haberleri dehŐetle izlediler. Dükkânın arka tarafındaki gizli bölmede onun gibi küçük çocukların fotoğrafları vardı. Küçük kızın aklı almıyordu, arkadaŐına ne olmuŐtu? Annesi ağlıyordu ama hiçbir Şey söylemiyordu. Okulda Ğretmenler de bu konuyu hiç amıyorlardı.

Ona her gün Şeker veren, güzel sözler söyleyen adam kötü birisi olamazdı! Haberlerde adamın kelepelenecek, cezaevine götürülmesini izlerken kendi kendine düŐünüyordu: "Bir yanlıŐlık olmalı. O iyi bir insandı. Bazen ocuklara oyuncaklar bile veriyordu..."